

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Aleny Šiškovéj v trestnej veci vyžiadanej osoby **M. S.** v konaní o návrhu prokurátora Krajskej prokuratúry v Žiline na vzatie vyžiadanej osoby do vydávacej väzby, na základe európskeho zatýkacieho rozkazu, prerokoval na neverejnom zasadnutí 3. mája 2016 v Bratislave sťažnosť vyžiadanej osoby **M. S.** proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 13. apríla 2016, sp. zn. Ntc/13/2016, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť **vyžiadanej osoby M. S. sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Sudca Krajského súdu v Žiline na základe návrhu prokurátora Krajskej prokuratúry v Žiline, uznesením z 13. apríla 2016, sp. zn. Ntc/13/2016, rozhodol tak, že podľa § 16 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze sa vyžiadaná osoba **M. S.**, od 6. marca 2016 v predbežnej väzbe v Ústave na výkon väzby v Žiline, berie do vydávacej väzby.

Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podala vyžiadaná osoba **M. S.** prostredníctvom svojho obhajcu sťažnosť (č.l. 54). V sťažnosti uviedol, že rozhodnutie Krajského súdu v Žiline považuje za nezákonné. Žiada, aby najvyšší súd sťažnosťou napadnuté uznesenie zrušil a prepustil ho z vydávacej väzby na slobodu. Zotrval na svojich doterajších prednesoch, že sa nástupu do výkonu trestu nevyhýbal, nariadenie výkonu trestu mu nebolo doručené a preto nevedel, kedy má výkon trestu nastúpiť.

Zotrval aj na tvrdení, že je osobou požívajúcou diplomatické výsady a imunity pre republiku Pobrežie Slonoviny.

JUDr. Rudolf Blendovský, advokát vyžiadanej osoby zaslal najvyššiemu súdu, prostredníctvom Krajského súdu v Žiline, najskôr elektronickou formou 26. apríla 2016 a následne aj poštou 27. apríla 2016 naskenované „potvrdenie štátu“ z 29. marca 2016, ktoré je úradne preložené z jazyka francúzskeho do jazyka českého, z ktorého vyplýva, že vyžiadaná osoba je vyňatá z právomoci justičných orgánov Slovenskej republiky, čo potvrdzuje tak diplomatický pas, ako aj zaslané potvrdenie. Uviedol, že touto listinou už disponuje aj Ministerstvo zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky a preto navrhol, aby najvyšší súd, prostredníctvom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, opätovne žiadal odpoveď ohľadne diplomatickej imunity vyžiadanej osoby s ohľadom na „potvrdenie štátu“. Domáhal sa tiež, na základe uvedeného, aby vyžiadaná osoba M. S. bol okamžite prepustený na slobodu.

Na základe podanej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia krajského súdu a konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť vyžiadanej osoby M. S. nie je dôvodná.

Z obsahu spisu je zrejmé, že vyžiadaná osoba M. S. sa od 6. marca 2016 nachádzala v predbežnej väzbe na základe Európskeho zatýkacieho rozkazu (ďalej len „EZR“) vydaného 1. februára 2016 pod sp. zn. 32T/2/2006, Krajským súdom Ostrava na výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody v trvaní 5 rokov a 6 mesiacov pre obzvlášť závažný zločin sprenevery podľa § 206 ods. 1, ods. 5 písm. a/ zákona č. 40/2009 Zb. (Trestný zákonník Českej republiky) uloženého mu právoplatným rozsudkom Krajského súdu Ostrava č. 32T/2/2006, z 27. novembra 2014.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto súvislosti konštatuje, že orgán štátu pôvodu, ktorý má záujem o vydanie vyžiadanej osoby M. S. predložil 16. marca 2016 originál EZR v rámci zákonom stanovenej lehoty trvania predbežnej väzby tejto osoby (§ 15 ods. 5 zák. o EZR).

Následne krajský prokurátor príslušnej Krajskej prokuratúry Žilina s poukazom na § 16 ods. 1 zák. o EZR predložil návrh na vzatie tejto vyžiadanej osoby do vydávacej väzby príslušnému Krajskému súdu v Žiline.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že sudca krajského súdu rozhodol o vzatí vyžiadanej osoby do vydávacej väzby v rámci zákonom predpokladanej 40 dňovej lehoty trvania predbežnej väzby pri dodržaní práv vyžiadanej osoby o povinnej obhajobe v zmysle § 14 ods. 1 EZR.

Podľa § 16 ods. 1 zák. č. 154/2010 Z. z. v znení neskorších predpisov, ak je to potrebné na zabezpečenie prítomnosti vyžiadanej osoby v konaní o EZR na území Slovenskej republiky alebo na zabránenie, aby nedošlo k zmareniu účelu tohto konania, vezme ju sudca krajského súdu do vydávacej väzby. Urobí tak na návrh prokurátora vykonávajúceho predbežné vyšetrovanie.

Rozhodnutie Krajského súdu v Žiline o vzatí vyžiadanej osoby M. S. do vydávacej väzby zodpovedá zákonným požiadavkám už citovaného ustanovenia § 16 ods. 1 EZR na zabezpečenie prítomnosti tejto osoby v konaní o európskom zatýkacom rozkaze na území Slovenskej republiky tak, aby sa nezmaril jeho účel.

Z hľadiska dôvodov sťažnosti vyžiadanej osoby je potrebné dodať nasledovné.

Inštitút vydávacej väzby v konaní o EZR (§ 16 zák. o EZR) má iný charakter než väzba v rozsahu jej úpravy v štvrtej hlave prvej časti Trestného poriadku. Pri rozhodovaní o vydávacej väzbe ide o zabezpečenie vyžiadanej osoby na účel tohto konania, nie však o prejudikovanie rozhodnutia, ktoré je jeho výsledkom.

Pokiaľ v sťažnosti sťažovateľ namieta, že nevedel, kedy má nastúpiť do výkonu trestu, pretože mu nebolo doručené nariadenie výkonu trestu, najvyšší súd poukazuje na správne úvahy a z toho vyplývajúce závery krajského súdu uvedené v jeho rozhodnutí, že vyžiadaná osoba M. S. vedel, že jeho odvolanie proti prvostupňovému rozsudku, ktorým mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody bolo zamietnuté a preto odsudzujúci

rozsudok je právoplatný. Napriek tejto skutočnosti výkon trestu nenastúpil, ale opustil územie Českej republiky a zdržiaval sa na území cudzieho štátu.

Krajský súd v Žiline sa dôsledne zaoberal aj tvrdením vyžiadanej osoby, že je držiteľom diplomatického pasu a je teda osobou požívajúcou výsady a imunity podľa medzinárodného práva. Súčasťou spisu sú listinné dôkazy jednoznačne konštatujúce, že vyžiadaná osoba ani na území Slovenskej republiky, ale ani na území Českej republiky nepožíva výsady imunity podľa medzinárodného práva.

Na základe dokumentov zaslaných najvyššiemu súdu advokátom JUDr. Blendovským, sťažnostný súd opätovne vyžiadal z Ministerstva zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky stanovisko k otázke diplomatickej imunity vyžiadanej osoby.

Odbor medzinárodného práva Ministerstva zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky oznámil, že na svojom stanovisku z 10. marca 2016 trvajú.

Diplomatický pas je cestovný doklad, kde držiteľom týchto dokladov môže byť udelená prednosť pred ostatnými cestujúcimi počas hraničných kontrol. Držba diplomatického pasu nie je rozhodujúca pre určenie, či osoba požíva, alebo nepožíva diplomatické výsady a imunity.

V súlade s Viedenským dohovorom o diplomatických stykoch z 18. apríla 1961, diplomati požívajú nedotknuteľnosť a ostatné imunity v krajine, do ktorej sú vyslaní a v tých krajinách, cez ktoré cestujú počas vykonávania služobných úloh. Toto pravidlo neplatí, ak cestujú za súkromným účelom.

Vyžiadaná osoba M. S. nie je akreditovaným zahraničným zástupcom v Slovenskej republike, nie je vedený v diplomatickej listine Ministerstva zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky a tým pádom nepožíva na území Slovenskej republiky výsady a imunity.

Z týchto dôvodov a najmä na základe vyššie uvedeného stanoviska ministerstva, Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol o podanej sťažnosti tak, ako je to vo výroku tohto uznesenia uvedené.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 3. mája 2016

JUDr. Jana S e r b o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová